

Hiskia's påskeproklamation

***Nøglevers: "Hiskia sendte bud til hele Israel og Juda og skrev også breve til Efraim og Manasse, at de skulle komme til HERRENS hus i Jerusalem for at holde påsken for HERREN, Israels Gud."
2 Krønikebog 30:1***

Udvalgt skriftsted: 2 Krønikebog 30:1-27

Kong Hiskia begyndte sin regeringstid i Juda i en alder af femogtyve år. Tidligt i sin regeringstid, og som bekræftet i vores nøglevers, inviterede han alle israelitterne til Jerusalem med det formål at fejre påsken, som længe havde været forsømt.

Den generelle religiøse uorden var så stor, at denne obligatoriske årlige højtid ikke havde været overholdt i nationen i henhold til lovens forskrifter i lang tid. Derfor gav kong Hiskia udtryk for, at den skulle genindføres med de rette forberedelser () med hensyn til renselsen af folket. (2 Krønikebog 30:2-17). I overensstemmelse med loven blev israelitterne

således rensat, så de kunne fejre højtiden på korrekt vis. 2 Mosebog 12:15-20

Da slagtede de påskelammet på den fjortende dag i den anden måned, og præsterne og leviterne skammede sig og helligede sig og bragte brændofrene ind i HERRENS hus. De stod på deres pladser efter deres skik, i overensstemmelse med loven fra Moses, Guds mand. Præsterne sprængte blodet, som de modtog fra leviternes hånd. For der var mange i menigheden, som ikke var helliget, og derfor havde leviterne til opgave at slagte påskelammet for alle, som ikke var rene, for at hellige dem for HERREN.” 2 Krønikebog 30:15-17

Disse generøse handlinger fra kong Hiskia afspejler hans egen tro på Gud og hans ønske om at sikre, at ofrene var rigelige og behagelige for Herren. Leviterne og præsterne priste folket for deres vilje til at søge Herren og deltage i festen og ofrene. (vers 25-27). Denne anerkendelse fra de religiøse ledere styrker yderligere ideen om enhed og samarbejde i tilbodelsen. Den genoplivning af den sande religion, som Hiskia indledte, sluttede ikke med påsken. Den fyldte desuden folket med iver for den sande tilbodelse af Herren og for at give gavmildt til støtte for præsterne og leviterne, hvilket førte til en stærk

bevægelse mod enhver form for afgudsdyrkelse i hele Juda. 2 Krønikebog 31:1-6

Som følge heraf blev der foretaget en generel ødelæggelse af afgudsbilleder i landet og en nedrivning af de højeder, der havde været helliget den utugtige tilbedelse af Ba'al. Resultatet af denne rette vendelse af folket til Herren bragte dem og deres konge store jordiske velsignelser i overensstemmelse med Guds pagt med denne nation. Kongen blev meget rig, og det samme blev folket, så deres tiende og offergaver til Herren ikke kun var tilstrækkelige til at forsørge præsterne og leviterne, men langt oversteg dette, så der måtte bygges lagerhuse for at rumme overskuddet. 2 Krønikebog 32:27-30

Temaerne om omvendelse, genoprettelse og vækkelse i denne beretning findes overalt i Bibelen og hentyder til de velsignelser, menneskeheden vil opleve under det kommende retfærdige rige. Hvor taknemmelige bør vi ikke være for det arbejde, der skal udføres i "de tider, hvor alt skal genoprettes, som Gud har forkyndt ved sine hellige profeters mund siden verdens begyndelse". Apostlenes Gerninger 3:19-25